

?M'agradaria rodar una sèrie perquè hi ha moltes veus i molts territoris de vi per explorar?

Amanda Sans Pantling dirigeix la road movie ?Entre vinyes? que avui s'estrena a TV3. Gastrotalkers l'ha entrevistat amb el seu ideòleg, Guillem Carol, per conèixer com es va gestar el projecte



"Havia fet enoturisme i m'havia avorrit molt. Un cop has fet una visita, totes són iguals. No entenia res i passar sempre per la ronda de tastar vins i comprar després una ampolla? No en vaig fer massa més, d'enoturisme". **Amanda Sans Pantling** és directora i guionista independent, especialitzada en gènere documental, i compta amb una sòlida i reconeguda trajectòria professional en el món del cinema. Se sincera quan explica el seu vincle amb el vi català, la matèria que l'ha portat a dirigir la *road movie* "Entre vinyes" (**Incís Films**), estrenada fa unes setmanes al MOST - Festival Internacional del Cinema del Vi- i que avui emetrà TV3 a partir de les 23h, en segon *prime time*.



Amanda Sans Pantling, directora de la road movie Foto: Incís Films.

"Quan iniciés un projecte, com a autora i realitzadora, el que aportes és la teva mirada i has de connectar amb la teva pròpia experiència", advertirà. I la seva amb l'enoturisme havia estat certament avorrida. "Vaig fer una recerca amb la intenció de fugir del punt ranci. Volia fer una proposta visual i narrativa diferent. Si la intenció era dir que l'enoturisme és un viatge pel país, l'havíem de fer però de 360 graus", comenta. Amb aquesta convicció neix "Entre vinyes", la primera *road movie* catalana que mostra l'enoturisme i el vi a través de tres personatges que s'auto-interpreten: "Albert Martínez López-Amor, escriptor i periodista català que es documenta per escriure un llibre; Julio Arriaga, un pintor basc que prepara una sèrie de dibuixos sobre la vinya i el paisatge, i Chris Grenness, un divulgador noruec del vi català que prepara una visita per a uns clients del seu país", descriuen a la productora. Amanda Sans va tenir clar que havia de fugir dels documentals *talking heads*, perquè hauria reproduït el model de visita a celler que no li agradava: "Havíem d'aconseguir que l'espectador connectés amb els personatges i la història i fer-ho de manera entretinguda", reblarà.

"Amb l'Albert ens coneixem de fa 25 anys i el vaig trucar per assessorar-me. Em va ajudar a entendre què es feia a Catalunya i qui era qui. L'agost de 2020 vam agafar el cotxe i vam estar viatjant durant dues setmanes i és quan vaig veure la llum. Em vaig adonar que fer enoturisme era allò: carretera i manta, parlar amb elaboradors, conèixer les seves històries, entaular-se, beure vi, i saber que ho pots fer dalt d'una embarcació i esmorçant a la mar, a la Costa Brava, o contemplar les vinyes des de l'aire amb un globus?", explica Amanda Sans Pantling. "Després d'aquell primer viatge, l'Albert ja s'havia convertit en personatge. I li vaig buscar dos contrapunts: un professional com el Chris que aportava la visió internacional i el Julio, una persona interessada per la cultura però aliena al sector del vi. Tots tres s'interpreten a si mateixos. "Entre vinyes" té una part guionitzada però és un format híbrid, perquè ells tres es mostren tal i com són. Hi ha

accions que transcorren naturalment, però sota direcció. No invento cap rol?", detallarà Amanda Sans. I potser per això l'espectador hi connecta. "La quota femenina - perquè algú m'ho ha qüestionat - està representada a la terra. Hi ha les enòlogues Anna Espelt i Pilar Salillas, la sommelier Clara Antúnez i un homenatge a les dones grans que van conservar les vinyes al Priorat, a través del projecte enològic d'Albert Costa. També hi apareixen les viticultores Pili Sanmartin i Carmen Ferrer tot i que qui pren la paraula a "Entre vinyes" és Manolo perquè coneixia a fons el relat de la Guerra civil espanyola que volíem mostrar", explicarà.



Anna Espelt, enòloga. Foto: Incís Films.

"Quan vaig rebre l'encàrrec, vaig connectar ràpidament amb la pel·lícula "Entre copas" i d'aquí el nom del documental. Un cop enllestit, m'adono que m'he enamorat del que tenim al país. I he trencat amb la visió que tenia de l'enoturisme. De fet, m'agradaria rodar una sèrie, perquè hi ha moltes veus i molts territoris per explorar. I no els hem pogut mostrar tots en 50 minuts, però sí que hem viatjat per les quatre províncies", remarcarà Amanda Sans Pantling. El documental recull propostes úniques i complementàries com l'experiència d'allotjar-se en barraques entre vinyes, al Penedès, presenta espais de diàleg inacabable com diria Pavese, com les vinyes d'Anna Espelt a Mas Marés, al Cap de Creus, o la imponent Serra Llarga que matisa els vins de LaGravera. O la Terra Alta, austera i renaixent, impregnada encara de la memòria de la guerra. I El Colomer, una vinya que va ser llar de Lluís Llach, al centre de Porrera, on l'estiu de la pandèmia es van reunir paraules, música, vins i bona cuina amb Vall Llach i el restaurant La Cooperativa. "Quan bec un vi, segueixo sense ser experta, però em fixo molt més en qui i en què hi ha al darrere. El documental m'ha connectat molt més amb la terra i he conegut a molta gent brutal. L'enoturisme serà segur una opció meva de viatge i de turisme segur", afirmarà Amanda Sans.

Qui li va proposar fer el documental és el periodista **Guillem Carol**, CEO d'Incís Films: "Quan tinc vacances faig turisme com a *hobby* i obsessió. He estat a Barolo, a la Champagne, a Napa i he fet molt d'enoturisme per Catalunya? I tenia la sensació que no hi havia cap peça audiovisual que expliqués l'experiència al voltant del vi". Després d'entrevistar-se amb diferents perfils, va decidir-se per l'Amanda Sans Pantling per a la direcció, "per estar allunyada de la realitat del sector, el que evita prejudicis", dirà. Però en la definició del producte audiovisual hi han participat experts en la matèria com Damià Serrano, Lluís Tolosa, Ester García i Xavi Fornos. "El resultat és un documental al voltant del vi. Volíem que fos molt ampli i que s'entengués la diversitat i riquesa de Catalunya a través dels seus paisatges. I vam anar incorporant experiències que havíem viscut recentment com per exemple les propostes innovadores de **La Gastronòmica** a l'Empordà", comentarà Carol.



Fragment de la road movie Foto: Incís Films.

"Tot el que passa per la pantalla arriba a molta gent i això és essencial. Un documental a TV3 en segon *prime time* pot tenir una audiència de 200.000 persones. I això ens ha d'ajudar a crear referents. El món del vi català ha d'aparèixer a llibres, pel·lícules, documentals, programes de televisió?", dirà amb encert Guillem Carol. Però encara veu com alguns companys de professió qüestionen la presència del vi a fora i a dins de la pantalla, com a aliment de maridatge o d'*atrezzo*. "Després de veure'l aquesta nit a TV3, el documental seguirà rodant. A l'octubre el projectarem en el marc de les activitats de **Barcelona Capital Mundial de l'Alimentació Sostenible**. Com més impactes, millor", dirà. L'audiovisual d'Incís Films mostra un ventall ampli de veus, paisatges i propostes enoturístiques, però el cert és que Catalunya n'amaga molts més. Guillem Carol ho argumenta: "En els últims anys hem viscut una explosió molt bèstia de propostes enoturístiques. Estem en un moment de maduresa. Qualsevol celler petit o gran té un



responsable tècnic d'enoturisme i s'ha demostrat que és una font de finançament paral·lela a la comercialització. Hi ha gent formada, propostes noves com la creació de *wine bars*? Catalunya viu un moment de bogeria que és cert que hem de contextualitzar en l'etapa de pandèmia. Haurem de veure també si hi ha suficient públic per absorbir tota l'oferta". Sigui com sigui, el que té clar és que "l'enoturisme ha de permetre sentir emocions al voltant d'un vi i en un lloc concret". El repte potser ja està mig assolit en algunes regions de vins, però a la capital catalana encara hi ha molt de marge per recórrer. "La gran conquesta serà quan després de passejar pel Port Olímpic i visitar el Museu Picasso, un turista pugui seure a menjar unes gambes i les associï amb un vi català", sospira Carol. Confiem que el documental sigui palanca de canvi, perquè els ambaixadors, prescriptors i consumidors dels vins que hi ha al país han de ser, primer, els seus habitants.